

Prædiken til Palmesøndag 2022

Af Mette Høyer Dansøn

Salmer: Du kom på æsel ind i byen (Ark), 2 Lover den Herre, den mægtige konge med ære! 658 Når jeg er træt og trist, når modet svigter,

-

176 Se, hvor nu Jesus træder, 695 Nåden hun er af kongeblood (nadver),
177 Kom, sandheds konge, Kristus, kom

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes: Seks dage før påske kom Jesus til Betania, hvor Lazarus boede, han, som Jesus havde oprejst fra de døde. Der holdt de et festmåltid for Jesus; Martha sørgede for maden, og Lazarus var en af dem, der sad til bords sammen med ham. Maria tog et pund ægte, meget kostbar nardusolie og salvede Jesu fødder og tørrede dem med sit hår; og huset fyldtes af duften fra den vellugtende olie. Judas Iskariot, en af Jesu disciple, han, som skulle forråde ham, sagde da: »Hvorfor er denne olie ikke blevet solgt for tre hundrede denarer og givet til de fattige?« Det sagde han ikke, fordi han brød sig om de fattige, men fordi han var en tyv; han var nemlig den, der stod for pengekassen, og han stak noget til side af det, der blev lagt i den. Da sagde Jesus: »Lad hende være, så hun kan gemme den til den dag, jeg begravnes. De fattige har I jo altid hos jer, men mig har I ikke altid.« Den store skare af jøder fik nu at vide, at Jesus var der; og de kom derud ikke alene på grund af ham, men også for at se Lazarus, som han havde oprejst fra de døde. Men ypperstepræsterne besluttede også at slå Lazarus ihjel, for på grund af ham gik mange jøder hen og troede på Jesus. Næste dag hørte den store

folkeskare, som var kommet til festen, at Jesus var på vej til Jerusalem. De tog da palmegrene og gik ham i møde, og de råbte:

Hosianna!

Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn,

Israels konge!

Jesus fik fat på et ungt æsel og satte sig på det, sådan som der står skrevet:

Frygt ikke, Zions datter!

Se, din konge kommer,

ridende på et æsels føl.

Det forstod hans disciple ikke straks; men da Jesus var herliggjort, kom de i tanker om, at dette var skrevet om ham, og at det var det, man havde gjort med ham.

Johannesevangeliet 12,1-16

Påskens begivenheder begynder i dag. Rammen er hjemme hos de tre søskende vi kender, Lazarus, Martha og Maria. Gode venner til Jesus.

Martha nævnes lige kort ... Det er hende, der laver maden til et festmåltid, hvor de tre søskende, Lazarus, Martha og Maria har inviteret Jesus.

Igen er Martha den praktiske, der får enderne i hjemmet til at nå sammen. Hun har sørget for maden.

At være praktisk og flittig bliver ikke altid værdsat. Men vi har her ved kirken en månedlig sammenkomst, som vi kalder ”Martha strik”. Det er ikke en klub man skal være medlem af, man kan bare komme, hvis man gerne vil svinge strikkepindene eller snakketøjet.

Men Martha, må vi erkende, er jo nok den mindst kendte af de tre søskende.

Lazarus er kendt – fordi han døde, blev gravlagt og efter at han stank i sin grav, så vækkede Jesus ham til live igen.

At det er hjemme hos Lazarus og hans søstre, at vi begynder påsken, er ikke tilfældigt. Vi ved med Lazarus, at Jesus kan vinde over døden... Det er beroligende omgivelser at være hos Lazarus her i optakten til påsken.

Maria, den 3. af de tre søskende, hun tager et pund ægte meget kostbar nardusolie og salver Jesu fødder og tørrer hans fødder med sit hår. Maria salver Jesus kort før han rider ind i Jerusalem på et æsel, kort før Jesus hyldes som en konge af de mange pilgrimme, der er strømmet til byen for at fejre påske. Når Maria udfører sin handling med den fine nardusolie, sørger hun for, at Jesus sidenhen med rette kan bære tilnavnet ”Kristus”, der netop betyder: Den salvede.

Nu plejer konger at få deres hoved salvet, fordi det er kroppens fornemste del. Men Maria vælger Jesu fødder og salver den legemsdel, der fra Skaberens hånd er viet til at tjene med slid og slæb.

Det plejer at være præster eller profeter, der salver en konge. Kvinder har aldrig haft noget at gøre i den sammenhæng, men Maria påtager sig rollen, fordi troen giver hende lov, - støttet af den dyre olie, der ikke står tilbage for den, der ellers bruges ved salvning af konger.

Da olie fylder rummet med sin duft, taler den sit eget sprog. Den siger ordløst det samme, som folkemængden dagen efter råber ud i blandet kor, da de svinger sejrens palmer og priser Jesus som Israels konge, så hele himlen over dem fyldes af lyd.

Kvinden Maria salver Jesus og gør ham til Kristus. Jesus vies til sit kongedømme, han får med hendes gerning en ny værdighed, en ny karakter han træder ind i, da han dagen efter rider ind i Jerusalem og tager imod hyldesten, palmesvingene og tilråbene – Han lader mængden kalde ham ”Israels konge”, en titel, der få dage efter vil hænge over ham på det kors, han korsfæstes på.

Påskenen er begyndt.

Jesus rider ind i Jerusalem.

Jesus rider på vej ud af tiden iblandt os som menneske.

Indtoget får en sørgelig klang af fravær... selv om hyldesten bliver gentaget hver søndag når vi fejrer nadver; "Hosianna i det højeste. Velsignet være han, som kommer i Herrens navn". En hyldest, der hver søndag netop er udtryk for Jesu *nærvær*..... Vi sørger og mærker vemod midt i festligheden, som markerer slutningen af den tid Gud var i øjenhøjde og havde venner han kunne spise måltid med, på en anden måde end i nadveren... Vi har lyst til at råbe – "rid ikke ind i byen", selv om vi ved at han netop må og skal ... At der er en kærlig plan med indtoget i Jerusalem.

Men indtoget markerer ikke en afsked med fælles liv. Det markerer mulighed for fælles liv, til alle tider også efter døden ... Efter Jesu død langfredag og efter vores død.

Jesus er på vej ind for at vinde over døden.

da er der ingen død

og ingen verdens nød,

der kan os skille

Det er vemodigt og glædeligt... Det er spændende og sørgeligt. Det er enden... det er begyndelsen på en ny måde at være sammen med os, og begyndelsen på indtagelsen af den himmelske trone, en genrejsning, en genfundet værdighed og herlighed til Jesus Kristus, himmerigets konge.

Men først skal Jesus gå så meget igennem, og mærker stikket i hjertet, selv om der er fejring i evangeliet.

Men stikket i hjertet åbner måske for, at Jesus kan ride ind i det. Lade os føle for andre, som vi føler for ham... Vi fyldes med sorg fordi trinbrættet til tronen er korset.

Dagen i dag er markering af noget nyt, og afslutningen af noget gammelt.

Der er samme glæde og vemod, som når efterskole elever skal sige farvel... eller studenter kører rundt på den sidste tur med vogn og lader sig hylde i gaderne. Det er festligt – det er vemodigt.

Det er påske.

I år mærker vi et stik af vemod for Jesus mens han rider ind i byen for at ofre sig.

I år mærker vi et stik af vemod og sorg over, at der er kommet krig i Europa.

Men al sorg, - sorgen over at Jesus ridder ind i morderstaden, sorgen over krigen i Europa, al sorg - skal altid ses i lyset af påskesøndag. Alt skal ses i lyset af, at Gud med påsken baner vej for et efterliv. Vi er trods krig omsluttet af Guds fred.

I år er der her i fasten, i optakten til påsken blev holdt mange lysandagter i kirkerne, og tændt lys i hjemmene og bedt for de mange mennesker på flugt og i krig.

Vi beder i år særligt for dem. Vi be'r:

- Rid ind i vores og deres hjerter, når du rider ind i Jerusalem for at indlede påsken.
- Gå med mig og andre, og hjælp mig med at gå et stykke med andre, der har behov, for at vi følger dem et lille stykke ind i fællesskabet med dig og i sympati med deres lidelser.
- Tænd i vort hjerte en tindrende tro.
- Lad os mærke, at vi er omsluttet af din fred og din kærlighed, også på en dag, hvor vi mindes du red ind i morderstaden, også på dagen i dag, hvor folk føler de lever i en morderstad.
- Lad os stadig hylde dig, med glædelige og festlige Hosianna hilsner ved nadveren. For trods alt hvad der sker her på jord, så er din magten og din er freden!

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud,

Fader, Søn og Helligånd,
du, som var, er og bliver én sand treenig Gud,
højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed
Amen

(kirkebøn)